

151. Värnamovisan

1. Jag sjunger till positivets toner
en sång om kärlekens ljuva zoner,
en om kärlek å hopp å tro
i Appladalen i Värnamo
2. Det var en yngling som hette Petter
från Västbo socken, Hult gården heter
Han svarvar pinnar, det må ni tro,
på stolfabriken i Värnamo
3. En afton gick han till gröna lunden
att promenera i aftonstunden
Han gick, sen solen sig lagt till ro,
till Appladalen i Värnamo
4. På vagen motte nan en vacker tärna,
som kärleksfullt uppå honom blicka
Han lyft' på hatten och sa »Måntro,
är fröken hemma i Värnamo?»
5. »Ack nej, i Västbo, där är jag hemma
Min far är bonde, mitt namn är Emma
Jag ämnar här blott en tid att bo
och lära sy uti Värnamo»
6. Då bjöd han henne helt artigt armen
Från deras hjärtan i ungdomsbarmen
nu byggde Amor helt snabbt en bro
i Appladalen i Värnamo